

Evangelí del dijous de la setmana IX de durant l'any: estimar Déu i els homes

Evangelí i comentari del dijous de la IX setmana de durant l'any. “Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament i amb totes les forces”. Per estimar Déu amb tot el cor, hem de bandejar tots aquells ídols que ens encadenen i empobreixen la nostra capacitat d'estimar.

Evangelí (Mc 12, 28b-34)

Llavors un dels mestres de la Llei, que havia sentit la discussió i havia trobat bona la resposta de Jesús, se li va acostar i li va fer aquesta pregunta:

-Quin és el primer de tots els manaments?

Jesús va respondre:

-El primer és: Escolta, Israel: el Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament i amb totes les forces. El segon és aquest: Estima els altres com a tu mateix. No hi ha cap manament més gran que aquests.

Llavors el mestre de la Llei li digué:

-És veritat, mestre. Amb tota la raó dius que ell és l'únic i que no n'hi ha d'altre fora d'ell, i que estimar-lo amb tot el cor, amb tot l'enteniment i amb totes les forces i estimar els altres

com a si mateix val més que tots els holocaustos i sacrificis.

Jesús, veient que havia parlat assenyadament, li digué:

-No ets pas lluny del Regne de Déu. I ningú no s'atreví a fer-li cap més pregunta.

Comentari

A l'evangelí d'avui, el Senyor respon a un escriba sobre quin és el primer manament de la llei de Déu. I, tot seguit, volent mostrar la seva unitat amb l'anterior, afegeix el segon: “Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix” (v. 31).

Tots dos preceptes constitueixen el nucli de la moral cristiana, tan units que no es poden dissociar si es vol assolir la plenitud a què ens

anomena el Senyor. El papa Benet explicava aquest doble precepte servint-se de la imatge de la mirada: «Aprenem a mirar l'altre no només amb els nostres ulls, sinó amb la mirada de Déu, que és la mirada de Jesucrist. Una mirada que parteix del cor i no es queda a la superfície; va més enllà de les aparences i aconsegueix percebre les esperances més profundes de l'altre: esperances de ser escoltat, d'una atenció gratuïta; en una paraula: d'amor. Però també es dona el recorregut invers: que obrint-me a l'altre tal com és, sortint-lo a la trobada, fent-me disponible, m'obro també a conèixer Déu, a sentir que Ell existeix i és bo. Amor a Déu i amor al proïsme són inseparables i es troben en relació recíproca».

Precisament en introduir aquest precepte d'estimar els altres, Jesús ens ensenya que l'amor que Déu Pare té per cada home i per cada dona –i

que estem convidats a correspondre—
no és una qüestió teòrica o idealista,
sinó que està cridat a traduir-se en
un lliurament desinteressat de
nosaltres mateixos cap a Déu i cap
als altres.

Jesús no es queda en les paraules,
sinó que, al llarg de tota la seva vida,
va viure aquesta entrega, aquesta
donació total al Pare i als homes, fins
a la seva consumació final al Calvari,
convidant-nos a nosaltres a imitar-lo
fins a convertir-nos en fidels
deixebles seus.

Sant Josepmaria, en una homilia
titulada “Amb la força de l'Amor”,
així ho recull: «L'anunci i l'exemple
del Mestre esdevenen clars, precisos.
Ha subratllat amb obres la seva
doctrina (...) [Els cristians] Si
professem aquesta mateixa fe, si és
de debò que ambicionem de trepitjar
les nítides empremtes que els peus
de Crist han deixat a la terra, no ens

hem de conformar amb evitar als altres els mals que no ens desitgem nosaltres mateixos. Això és molt, però és molt poc, quan entenem que la mesura del nostre amor és definida pel comportament de Jesús».

Pablo Erdozáin // Pexels -
Alexandr Podvalny

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dijous-de-la-setmana-ix-de-durant-
lany-estimar-deu-i-els-homes/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dijous-de-la-setmana-ix-de-durant-lany-estimar-deu-i-els-homes/)
(17/08/2025)